

Gheorghe Parja este poet și jurnalist, șef al redacției "Graiul Maramuresului". Cu ocazia celei de-a XXXII-a Ediție a Serilor de Poezie „Nichita Stănescu” de la Desești, la masa cu poetul Echim Vancea și în așteptarea invitațiilor, Cristi Fernea i-a luat poetului Gheorghe Parja un interviu mai puțin conventional, oferind unele dezvăluiri despre Nichita (și nu numai) în exclusivitate pentru Sighet Online.

■ Fântâna de la Desești - Gheorghe Parja (Graiul Maramuresului): ■ Dacă prețuim cerul și admirăm curcubeul când brăzdează norii după ploaie, în aceeași măsură ne punem gândul și mirarea la săparea fântînii. O fântînă începută la Desești, de marele dascăl Vasile Fodoruț, care și-a jertfit privirea lui sfredelitoare să ne facă oameni în lume. Apoi ne-a primit în magnifica lui livadă întrebându-ne cum stăm cu prietenia, omenia și cuvîntul investit în noi, elevii lui. La senectute a avut o țară de ucenici de la Nichita la Horia Bădescu. Ei, ucenicii ascultători au continuat săparea fântînii. Citiți cîteva popasuri de trudă spirituală “Gripă în tren dimineața. Desești, după-amiază. Adică poezie, domnul învățător Fodoruț. Prietenul Pârja și toți oamenii satului. Ca o vrajă. Ajung să scriu că la orele 23,50, sînt un om sănătos” (Denisa Comănescu). “Dacă, trecînd Gutîiul într-un octombrie, te poți întîlni cu Dumnezeu, la Desești îi poți auzi pașii venind spre oameni din eternitate” (Horia Bădescu) “Am venit și eu să colind stelele, atît de limpezi peste Desești, și să mă vindec de toamnă cu descîntecul lor” (Marin Sorescu) “Tandre felicitări și închinare sufletului deseștenilor care au făcut și fac, an de an, ca o seară de toamnă să devină timp cosmic, rostit pentru sărbătoarea poeziei cu iubire” (Ioan Moldovan) “Acum fratele meu Nichita, este iarăși cu noi la Desești de Maramureș, unde este iubit nebunește ca și în Timișoara sau Belgrad sau Londra. Acum ne este un dor nebun de el” (Anghel Dumbrăveanu) “Cum s-a mai spus, aici la Desești, Nichita ne-a adunat pe noi, prietenii lui dar el a adunat și popoare întregi. Iată, faptul că eu mă aflu aici și nu la Belgrad înseamnă că aici, alături de poporul român se află și poporul sîrb” (Adam Puslojic). Poetul Lucian Vasilescu apreciază manifestarea lirică maramureșeană astfel: “A devenit o tradiție și legendă. O legendă căreia în fiecare toamnă i se adaugă un nou capitol. Un poem căruia în fiecare toamnă i se adaugă încă o strofă”. Doar cîteva din gândurile consemnate, prin timp, în cronică lirică a Deseștiului. Știu că astăzi este mai greu să ai bucuria Cuvîntului. Alte poveri ne stau pe gânduri. Dar nu uit că la Desești a fost săpată o fântînă. Cu spiritul mare al oamenilor simpli și cu evidentul curaj al poezilor. Și nu în ultimul rînd al autorităților locale, al intelectualilor satului care și în acest an au ocrotit realitatea și legenda ei. Astăzi, la început de octombrie, ne stau în suflet versurile lui Lucian Blaga: “Sapă frate, sapă, sapă/ Pînă ce vei da de apă”. La Desești avem izvor. Haideți, un pahar de suflet vi-l dăruim cu drag! Îl veți primi chiar din mîna mamei Doca.